

Indítványozó:
Szebenyi István

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/268-7/2020.	
Kérelmezett: 2020 JÚN 08.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 3
Melléklet: db.	

AJÁNLOTT, TÉRTIVEVÉNYES
Ügyszám: IV/268-3/2020

Címzett:
Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Kelt: Göd, 2020. június 04.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szebenyi István a Tisztelt Alkotmánybíróság 2020. március 6-án kelt hiánypótlási felhívására válaszul alkotmányjogi panaszomat az alábbiak szerint módosítom, illetve egészítem ki, és foglalom egységes szerkezetbe.

Az alkotmányjogi panasz elbírálásához szükséges adatok a következők:

Indítványozó neve és
lakóhelye:

Szebenyi István

Az Alkotmánybíróság
hatáskörét és az
indítványozó
indítványozói
jogosultságát
megalapozó
rendelkezés:

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a

A vizsgálendő bírói
döntés pontos
megjelölése:

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság
41.Pkf.636.501/2019/3. végzése (kézhezvétel dátuma: 2019.
december 24.)

Az Alaptörvény meg-
sértett rendelkezése
pontosan:

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.
és

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

és

Az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege (érintettség)	XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével	Az eljárás megindításának indoka az, hogy a fentebb megjelölt bírói döntés sérti az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit, melyre vonatkozóan részletes indokolást alább terjesztek elő. Az ügyben érintettnek minősülök, mivel a bírói döntések általam mint felperes által indított kereseteket és kérelmeket utasított el. Úgy gondolom, hogy az ügynek a részletes indokolásban ismertetett körülményeiből kitűnően a bíróságok tisztességes eljárás és pártatlanság helyett az ügy során folyamatosan és végig részrehajlóan és a hatóságok felé elfogultan, így érdemi vizsgálat helyett teljes mértékben formálisan és tényszerűtlenül értékelték a [REDACTED] való közreműködésem jelentőségét, amely praktikusán a fordulatot hozta az addig teljesen tévúton járó és holtvágányra jutott ügy megoldásában, és amely nélkül az ügy nagy valószínűséggel sosem oldódott volna meg. Továbbá véleményem szerint ugyanezen elfogultságból gátolják, hogy perújítás útján tudjak jogorvoslathoz jutni.
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével	Úgy vélem, hátrányos megkülönböztetés ért a bírói döntés által, ha egy ugyanolyan helyzetben lévő másik tanú kap nyomravezetői díjat, míg én nem kapok. Továbbá úgy vélem, hátrányos megkülönböztetés ért a bírói döntés által, ha egy hamisan tanúskodó másik tanú kap teljes összegű nyomravezetői díjat, míg én nem kapok, illetve ha kapok is, csak feleannyira lennék jogosult, mint a hamisan tanúskodó másik tanú (aki ráadásul ezzel félre is siklatta az ügy nyomozását).
Rövid indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével	Úgy vélem, hogy a jogállam sérelmét jelenti, ha valamely eljárás folytán több alaptörvénybeli jog is sérül, ennyire méltánytalan és az általános jogérzékkel, a józan ésszel és belátással ennyire ellentétes eredményt produkáló bírósági döntés születhet.
Kifejezett kérelmem a bírói döntések megsemmisítésére	A jelen dokumentumban részletezett indokaim alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzését semmisítse meg a 2011. évi CL. törvény 43. § (1) és (4) bekezdése alapján, és hozzon olyan tartalmú döntést, amely alapján lehetővé válik számomra a perújítás, hogy jogos igényemet jogállami keretek között érvényesíthessen.

Nyilatkozat jogorvoslati
lehetőségek
rendelkezésre nem
állásáról

Indítványozóként nyilatkozom arról, hogy a jogorvoslati
lehetőségeimet kimerítettem, és hogy további jogorvoslati
lehetőségek nincsenek számomra biztosítva, mivel a bíróságok
döntéseikkel engem bármilyen további jogorvoslattól elzárni
igyekeznek.

Nyilatkozat személyes
adatok nyilvánosságra
hozataláról

Nyilatkozom arról, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes
adataim nyilvánosságra hozatalához HOZZÁJÁRULOK.

Nyilatkozat
felülvizsgálatról és
perújításról

Nyilatkozom arról, hogy az ügyben NINCS folyamatban felülvizsgálati
eljárás a Kúria előtt, illetve további perújítást (jogorvoslatot a
törvényesség érdekében) NEM kezdeményeztem az ügyben.

Érintettséget
alátámasztó
dokumentumok:

Lásd a mellékletben.

AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ RÉSZLETES INDOKOLÁSA

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Szebenyi István vagyok, a

A Tisztelt Alkotmánybíróságnál folyamatban lévő ügyben új információ került a birtokomba, amely hatással lehet az ügy kimenetelére.

A napokban a [REDACTED] asábjain [REDACTED] ságíró egy cikksorozatot indított, amelyben [REDACTED]

A héten megjelent cikkek:

2020.06.02. [REDACTED] félresiklott nyomozás titkai

2020.06.03. egy félresiklott nyomozás titkai 2.

2020.06.03. [REDACTED] resiklott nyomozás titkai 3.

A cikkek elolvasását követően sikerült megszereznem [REDACTED] tábornok tényfeltárási leírását, amely tulajdonképpen felér egy „vallomással” is az ügyemben.

Ebben számos új körülmény is említésre kerül, amelyről még én sem tudhattam korábban a [REDACTED] kapcsolatban.

megkötött saját feltételeit is megszegte amikor kifizette részére a nyomravezető újat gyakorlatilag bizonyítékok nélkül!

Továbbá levezeti, hogy miért, és hogyan csúszott félre [REDACTED] yomozása?

Hogy még [REDACTED] áldozata előtt sem volt gyakorlatilag semmijük. Sem fegyver, sem más tárgyi bizonyíték. Hogy [REDACTED] a valódi elkövetőről halvány fogalmuk sem volt korábban!

Levezetésében egyértelműen leírja, hogy csupán amikor a rejték hely ismertté vált, és a fegyverek, más bizonyítékok előkerültek, majd ennek hatására jelentkezett az NN5 titkos tanú, oldódott meg az ügy szinte magától, szerencsés módon!

Szeretném hangsúlyozni, hogy a dolog nem a szerencsének volt köszönhető, hanem nekem!

Korábban pont ezt kértem az eljáró bíróságoktól, hogy az ügyben a nyomozati láncolatot szíveskedjen lekövetni, és ennek megfelelően értékelni az ügyben betöltött szerepemet.

Ezt úgy látom 2008-ban [REDACTED] (es) megtette!

Kérem szíveskedjenek a csatolt 33 oldalas dokumentumot áttekinteni, és ennek alapján az általam előadottakat ezzel a dokumentummal is (ami tulajdonképpen a rendőrség saját anyagának kinthető) megerősítettnek minősíteni! Ügyemnek ez is egy fontos bizonyítéka, hogy [REDACTED] am [REDACTED] olgáltatott információk nélkül a rendőrség soha nem találta volna meg a valódi elkövetőt, [REDACTED] ser [REDACTED] díg a börtönben halt volna meg.

ALKOTMÁNYJOGI SZEMPONTÚ INDOKLÁS

A fentiekből adódóan álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését: *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

A független, demokratikus jogállam koncepciójának alapvető fontosságú alkotóeleme a pártatlan és tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog, a jogorvoslathoz való jog és a diszkriminációmentességhez való jog. Mivel a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzése a lentebb kifejtettek szerint sérti a független, demokratikus jogállam ezen 3 alapvető alkotóelemét, ezért magát a független, demokratikus jogállam alaptörvénybeli koncepciójának megvalósulását is sérti, ha fennmaradhat.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

Ügyemben a nyomravezetői díj igényemet elutasító döntés a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 43.Pf.633.283/2014/4. ítélete révén „ítélt dologgá”, azaz „res iudicata”-vá vált. Azonban mint fentebb szemléltettem, az ügy elbírálása folyamán a PKKB és a Fővárosi Törvényszék bíróságok csak látszólag vizsgálták „érdemben” a jogosultságomat alátámasztó körülményeket, valójában azonban a bírósági eljárás során a vizsgálat csak formális volt, mivel azokat különösebb megfontolás nélkül egyszerűen lesöpörték az asztalról. Ennek következtében egy érdemi vizsgálatot és elbírálást nélkülöző bírósági ítélet vált „ítélt dologgá” az ügyemben, ami súlyosan sérti az Alaptörvény által biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat. Maga az Alkotmánybíróság is kimondta korábban, hogy „az „ítélt dolog” mint eljárási akadály alkotmányos érvényesülésének alapvető feltétele, hogy az adott döntés érdemi vizsgálat eredményeként szülessen meg, ugyanis a perbe vitt jogok érdemi elbírálását tartalmazó döntés igényt tarthat arra, hogy jogrendszerben véglegesnek ismerjék el. Míg tehát az érdemi döntés véglegességének igénye a jogbiztonság alkotmányos elvét szolgálja, addig az ilyen jellemzővel nem rendelkező döntések res iudicata-ban megnyilvánuló eljárási akadályként való (téves) értékelése éppen az Alaptörvény érvényesülése ellen hatnak...”

Tehát álláspontom szerint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság korábbi 43.Pf.633.283/2014/4. ítélete révén egy ilyen, nem érdemi vizsgálat eredményeként született döntés vált véglegessé.

Az ügy korábbi bírósági iratait tanulmányozva alaposan felmerül továbbá a kétség a bíróságok pártatlansága tekintetében is. Sajnos határozottan az a benyomás alakul ki az olvasóban, mintha a bíróságok az állami szerveket pártolták volna, talán abból a megfontolásból, hogy azoknak ne kelljen kétszer teljesíteniük a nyomravezetői díj kifizetését.

Ezen jogsérelmek orvoslására és az alkotmányos állapot helyreállítására állt volna rendelkezésemre a perújítási eljárás, azonban a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 41.Pkf.636.501/2019/3. végzése úgyszintén elutasította az orvoslás lehetőségét, ezáltal egy alaptörvény-ellenes állapot fenntartásához járul hozzá, ezért a végzés alaptörvény-ellenes.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését: *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A megtámadott bírósági végzés azzal, hogy szintén érdemi megfontolás nélkül megakadályozza egy csak látszólag érdemi vizsgálat alapján született „res iudicata” okozta alaptörvényellenes állapot orvoslását, elvonja az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogomat, ezért önmaga is alaptörvény-ellenes.

Álláspontom szerint a megsemmisíteni kért bírósági határozat a következők miatt sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését: *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

A bíróságok ügyemben korábban a tényeket nem értékelték kellő körültekintéssel, így az eredmény hátrányos megkülönböztetés lett az én hátrányomra egy olyan bűnözőhöz képest, aki nyomravezetői díjat kapott azért, hogy a nyomozást hazugsággal tévútra vitte. Ehhez képest én, aki a holtvágányra jutott, kiemelt jelentőségű büntetőügy megoldását a helyes irányba elindítottam, a kitűzés ellenére semmilyen díjhoz nem jutottam. Ez a hátrányos megkülönböztetés jelenleg is fennáll. Amennyiben nem biztosítják számomra a lehetőséget, hogy egy megismételt bírósági eljárásban a bíróságokat módomban álljon rávenni, hogy érdemben vizsgálják meg az ügyem körülményeit, az szükségképpen a „nyomravezető” és az „ál-nyomravezető” közötti alaptörvény-ellenes különbségtételhez vezetne (az utóbbi javára). Az Alkotmánybíróság a diszkrimináció tilalmát az alapjogokon kívüli egyéb jogok tekintetében is vizsgálja (lásd pl: 14/2014. AB határozat). Ilyen jogoknál akkor állapít meg az Alkotmánybíróság alaptörvény-ellenes megkülönböztetést, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes. Véleményem szerint az én ügyemben ez az önkényesség fennáll.

Alaptörvény-ellenes hátrányos megkülönböztetést keletkeztetett továbbá az is, hogy a bíróság a kérelmemet értelmezhető indokolás nélkül utasította el.

Mivel nincs már más jogi lehetőségem, ezért fordulok Önökhöz.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen beadványomat áttekinteni, és nem csupán jog-, de igazságszolgáltatást is biztosítani a számomra.

Köszönettel:

Szebenyi István

